

La figura de Judes en els evangelis

Mc	Mt	Lc	Jn
3,19 I Judes Iscariot, el qui el va traïr.	10,4 I Judes l'Iscaïot, el qui el va traïr.	6,16 I Judes Iscariot, que va ser el traïdor.	6:71 Es referia a Judes, fill de Simó Iscariot. Era ell, un dels Dotze, qui l'havia de traïr.
14,4 Alguns comentaven indignats: «De què serveix llençar així aquest perfum? 14,5 S'hauria pogut vendre per més de tres-cents denaris i donar els diners als pobres.» I la censuraven.	26:8 Els deixebles, en veure-ho, deien indignats: «De què serveix llençar-lo així? 26:9 S'hauria pogut vendre a bon preu i donar els diners als pobres.»		12,4 Un dels seus deixebles, Judes Iscariot, el qui aviat el traïria, digué: 12,5 «Per què no venien aquest perfum per tres-cents denaris i donaven els diners als pobres?» 12,6 Això ho va dir no perquè s'interessés pels pobres, sinó perquè era un lladre i, com que tenia la bossa dels diners, robava el que hi tiraven.
14,10 Judes Iscariot, un dels Dotze se n'anà a trobar els grans sacerdots per entregar-los Jesús` 14,11 Ells, en sentir-ho, se'n van alegrar i prometeren de donar-li diners. I Judes buscava la manera d'entregar-lo en el moment oportú.	26,14 Llavors un dels Dotze, l'anomenat Judes Iscariot, se n'anà a trobar els grans sacerdots 26,15 i els digué: «Què esteu disposats a donar-me si us entrego Jesús?» Ells li van oferir trenta monedes de plata. 26,16 I des d'aleshores Judes buscava una ocasió per entregar-lo.	22,3 Llavors Satanàs va entrar dins de Judes, l'anomenat Iscariot, que era del grup dels Dotze. 22,4 Aquest se n'anà a tractar amb els grans sacerdots i els caps de la guàrdia del temple sobre com els podria entregar Jesús. 22,5 Ells se'n van alegrar i convingueren de donar-li diners. 22,6 Judes s'hi comprometé i buscava l'ocasió d'entregar-los- el sense que es produís un avalot de la gent.	

Mc	Mt	Lc	Jn
			<p>^{3,18} No parlo per tots vosaltres. Sé qui vaig escollir, però s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: <i>El qui compartia el meu pa, m'ha traït el primer</i>. Us ho dic ara, per endavant, perquè, quan passi, cregueu que jo sóc. Us ho ben asseguro: qui acull els qui jo enviaré, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat.»</p>
<p>^{14,18} I mentre eren a taula, tot sopant, Jesús digué: «Us ho asseguro: un de vosaltres em trairà, un que menja amb mi.»</p> <p>^{14,19} Ells es van posar tristos i li anaven preguntant, l'un rere l'altre: «¿No sóc pas jo?»</p> <p>^{14,20} Jesús els respongué: «Un dels Dotze, un que suca amb mi al mateix plat.</p> <p>^{14,21} El Fill de l'home se'n va, tal com l'Escriptura ha dit d'ell, però ai de l'home que el traeix! Més li valdria no haver nascut.»</p>	<p>^{26:21} Mentre sopaven, digué: «Us ho asseguro: un de vosaltres em trairà.»</p> <p>^{26:22} Molt entristits, li anaven preguntant, l'un rere l'altre: «¿No sóc pas jo, Senyor?»</p> <p>^{26:23} Jesús respongué: «Un que suca amb mi al mateix plat és el qui em trairà.</p> <p>^{26:24} El Fill de l'home se'n va, tal com l'Escriptura ha dit d'ell, però ai de l'home que el traeix! Més li valdria no haver nascut.»</p> <p>^{26:25} Judes, el qui el traïa, li preguntà: «¿No sóc pas jo, rabí?» Ell li respongué: «Tu ho has dit.»</p>		<p>^{13,21} Després de dir això, Jesús es contorbà i afirmà: «Us ben asseguro que un de vosaltres m'ha de trair.»</p> <p>^{13,22} Els deixebles es miraven els uns als altres, perquè no sabien de qui ho deia.</p> <p>^{13,23} Un dels deixebles, el qui Jesús estimava, era a taula al costat d'ell.</p> <p>^{13,24} Simó Pere li fa senyes perquè li preguntí de qui parla.</p> <p>^{13,25} Ell es reclina sobre el pit de Jesús i li diu: «Senyor, qui és?»</p> <p>^{13,26} Jesús respon: «És aquell a qui donaré el tros de pa que ara sucaré.» Llavors suca el pa i el dóna a Judes, fill de Simó Iscariot.</p>
			<p>^{13,27} En aquell moment, darrere el tros de pa, Satanàs va entrar dintre d'ell. Jesús li digué: «Allò que estàs fent, fes-ho de pressa.» Però cap dels qui eren a taula no va entendre per què Jesús li deia això. Com que Judes tenia la bossa dels diners, alguns pensaven que Jesús li deia que comprés tot el que necessitaven per a la festa, o bé que donés alguna cosa als pobres. Ell, després de prendre el tros de pa, sortí de seguida. Era de nit.</p>

Mc	Mt	Lc	Jn
<p>14,43 Immediatament, quan encara Jesús parlava, es presenta Judes, un dels Dotze. L'acompanyava un grup de gent armada amb espases i garrots, que venia de part dels grans sacerdots, dels mestres de la Llei i dels notables.</p> <p>14,44 El qui el traïa els havia donat aquesta contrasenya: «És el qui jo besaré: deteniu-lo i emporteu-vos-el ben custodiat.»</p> <p>14,45 Tot seguit se li va acostar i li digué: «Rabí!» I el besà.</p>	<p>26,47 Encara Jesús parlava quan va arribar Judes, un dels Dotze. L'acompanyava molta gent, armada amb espases i garrots, que venia de part dels grans sacerdots i dels notables del poble.</p> <p>26,48 El qui el traïa els havia donat aquest senyal: «És el qui jo besaré: deteniu-lo.»</p> <p>26,49 Tot seguit es va acostar a Jesús i li digué: «Salve, rabí!» I el besà.</p> <p>26,50 Jesús li digué: «Company, estigues pel que has de fer.»</p>	<p>22,47 Encara Jesús parlava quan es va presentar un grup de gent: l'anomenat Judes, un dels Dotze, anava al davant d'ells i s'acostà a Jesús per besar-lo.</p> <p>22,48 Jesús li digué: «Judes, ¿amb un bes traeixes el Fill de l'home?»</p>	<p>18,2 Judes, el qui el traïa, coneixia també aquell indret, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els seus deixebles.</p> <p>18,3 Judes, doncs, s'endugué la cohort de soldats romans i alguns guardes del temple que els grans sacerdots i els fariseus li havien posat a disposició, i va arribar a l'hort. Venien amb llanternes i torxes, tots armats.</p> <p>18,4 Jesús, que sabia tot el que li havia de passar, surt fora i els pregunta: «Qui busqueu?»</p> <p>18,5 Li respongueren: «Jesús de Natzaret.» Els diu: «Sóc jo.» També hi havia amb ells Judes, el qui el traïa.</p> <p>18,6 Així que Jesús digué: «Sóc jo», retrocediren i caigueren per terra.</p> <p>18,7 Jesús tornà a preguntar-los: «Qui busqueu?» Li digueren: «Jesús de Natzaret.»</p> <p>18,8 Ell respongué: «Ja us he dit que sóc jo. Però si em busqueu a mi, deixeu que aquests se'n vagin.»</p> <p>18,9 S'havien de complir les paraules que Jesús havia dit: «<i>Dels qui m'has donat, no n'he perdut ni un de sol.</i>»</p>

Mc

Mt

Lc

Jn

- 27,3 Aleshores Judes, el qui l'havia traït, quan veié que l'havien condemnat, es penedí del que havia fet. Va retornar les trenta monedes de plata als grans sacerdots i als notables,
- 27,4 i els digué: «He pecat entregant a la mort un innocent.» Però ells li contestaren: «I a nosaltres què ens importa? Això és cosa teva!»
- 27,5 Ell va llençar les monedes al santuari i sortí. Se'n va anar i es va penjar.
- 27,6 Els grans sacerdots recolliren les monedes tot dient-se: «No és permès de tirar-les al tresor del temple, perquè són preu de sang.»
- 27,7 Llavors van prendre l'acord de comprar amb aquells diners el Camp del Terrisser per sepultar-hi els forasters.
- 27,8 Per això, fins al dia d'avui aquell camp s'anomena Camp de Sang.
- 27,9 Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Jeremies: *Prengueren les trenta monedes, el preu d'aquell que alguns israelites havien avaluat,*
- 27,10 *i les donaren a canvi del Camp del Terrisser, tal com m'havia ordenat el Senyor.*